

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙΟΝ.

Τήν Κυριακὴν, 22^{ον} Ὀκτωβρίου/4^{ον} Νοεμβρίου 2012, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ἀκολουθῶν ἀρχαίαν τάξιν, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν παρὰ τὸ Φανάριον ἱερόν ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Κατὰ τὴν Λειτουργίαν ταύτην ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ ἐπομένῃ, Δευτέρα, 23^{ον} Ὀκτωβρίου/5^{ον} Νοεμβρίου 2012, τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων, μέ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος εἰς τὴν ὁμιλίαν Αὐτοῦ ἀνεφέρθη εἰς τοὺς συνεχιζομένους ἄχρι τῆς σήμερον ἀρχαίους στενοὺς δεσμούς καὶ εἰς τὴν συνεργασίαν μεταξύ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εἰς τὴν διαμονὴν Πατριαρχῶν τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα παρακολουθῶσι καὶ προωθῶσι πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν τὰ προσκυνηματικά δικαιώματα τοῦ Γένους ἡμῶν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἰδιαίτερος δέ εἶπεν ὅτι:

«τὸ ἱερόν τοῦτον Μετόχιον ἀπετέλεσε κέντρον λογιούσης καὶ μαθήσεως. Πολλοὶ γεννάδες τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἤρχοντο ἀπὸ διαφόρους περιοχάς, διὰ νὰ ἐντυπώσῃσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀποτεθαρτισμένον εἰς τὰ ἐντυπα καὶ χειρόγραφα βιβλία πλοῦτον εὐσεβείας καὶ γνώσεως. Πλεῖστοι ὅσοι μαθηταὶ ἐφιλοξενήθησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰ ἐδῶ κατὰ καιροὺς λειτουργήσαντα σχολεῖα καὶ ἐδιδάχθησαν τὰ ἑλληνικά γράμματα καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἥθος. Διὰ τοῦτο, τὸ Μετόχιον τοῦτο τοῦ Παναγίου Τάφου κατέστη ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τῆς φυσιογνωμίας τῆς Πόλεως τῶν Ῥωμηῶν, σέμνωμα αὐτῆς καὶ εἷς χρυσοῦς κρῖκος, ὁ ὁποῖος συνδέει τὰς δύο παλαιφάτους ἀδελφὰς ἑκκλησίας αἰωνίως».

«Ἐντὸς τοῦ Μετοχίου τούτου παρέμεινε σιγῶν καὶ ἀνενεργὸς ὁ Σταυρωθεὶς Κύριός μας. Εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ἔχουσα ὡς κεφαλὴν τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην τῆς, σήμερον τὸν πολυφίλητον ἀδελφόν θεόφιλον Γ', διάδοχον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, κρατεῖ ἄσβεστον τὴν λαμπάδα τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων, συνεχίζει τὴν ἱεράν παρακαταθήκην του καὶ αἴρει τὸν ἰδικόν της Σταυρόν».

Τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικόν Πατριάρχην ἐκαλωσόρισεν ὁ φίλεργος ἐπιμελητὴς τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου, Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Σελαματζίδης.

Προσφωνῶν αὐτόν, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δραστηριότητα Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων ὡς διδασκάλων τοῦ Γένους, ἴδια τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, Δοσιθέου καὶ Χρυσάνθου καὶ ὑπεγράμμισε ὅτι: «...τὸ Φανάρι εἶναι ὁ τόπος, ὅπου χτυπάει ἡ καρδιά τῆς μητέρας Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Συμβόλου τοῦ Γένους, τοῦ λιμένα τῆς πονεμένης Ῥωμοσύνης, τοῦ ἀρχαίου κυματοθραύστη τῆς ὀργῆς τῶν ἰσχυρῶν, τῆς πηγῆς τῆς τῶν πάντων ἐλπίδος καὶ εἰς τὸν σεντεφένιο Σας θρόνον, διάδοχος τοῦ Ἀνδρέα, τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ταρασίου, τοῦ Μεθοδίου, διάδοχος Ἁγίων πολλῶν, εὐχονται καὶ προσεύχονται οἱ προκάτοχοί σας νά

παραμένετε ὀρθιοι, ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν σεβασμάτων καὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ
Γένους, πρωτόθρονος καὶ ἐγγυητῆς τῆς ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ κιβωτός τῆς
ἀληθινῆς Ὀρθόδοξης πίστεως. Φανάρι, λιμένας εὐδίου, ὅπου πρὶν ἀπὸ τετρακόσια
καὶ πλέον χρόνια βρῆκε καταφύγιο καὶ τό κλυδωνισμένο σκάφος τῆς Σιωνίτιδος
Ἐκκλησίας. Τό σκάφος τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, βεβαίως τῆ
κανονικῆ ἐκχώρησει τῆς μητέρας Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder